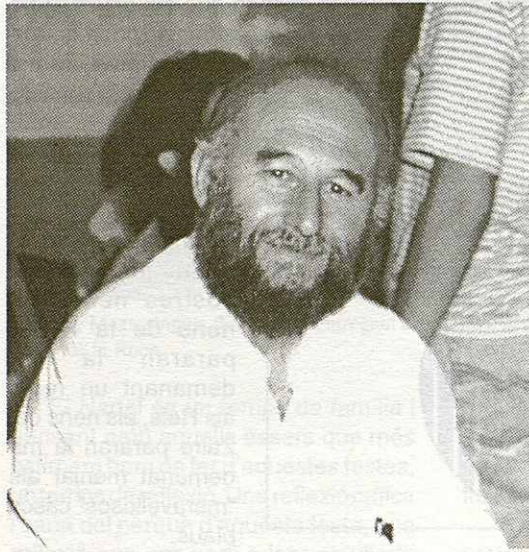

Després de tres anys com a rector de la Roca, parlem amb el mossèn Gaietà de Casacuberta

Gaietà de Casacuberta, Delegat Episcopal de la Pastoral Obrera de la diòcesi i mossèn de St. Sadurní de la Roca del Vallès, estudià Filosofia a Salamanca i Teologia a Lyon. Als 26 anys decidí fer-se capellà. Fou consiliari diocesà de la JOC (Joventut Obrera Cristiana) i de l'ACO (Acció Catòlica Obrera). Durant cinc anys es dedicà a la formació de capellans. Actualment intenta realitzar les diferents tasques encomanades pel Bisbat i dedicar-se a la comunitat de la Roca.

Roquerols- És la primera vegada que és rector d'un poble?

Mossèn Gaietà- Sí, la manca de capellans fa que tots anem assolint tasques parroquials.

R- Per què diuen en el poble que no hi és mai?

G- És cert que no totes les hores de la setmana sóc al poble. Dedico força temps a la Pastoral Obrera, un temps prou important per continuar lluitant per un món que encara segueix fabricant pobres. Però crec que l'essencial per aquesta comunitat es va fent i m'ocupa també moltes hores, que potser no es veuen.

Certament, estimo el poble des del primer dia

R- Potser estimes el poble, però sembla que el poble no t'estima?

G- Certament, estimo el poble des del primer dia, és a dir, els roquerols i roquerols per una banda i el poble com a història, manera de ser, etc.. i

cada vegada més. M'hi trobo molt bé aquí. Em sap greu que els roquerols no tinguin una bona imatge d'ells mateixos, voldria ajudar a canviar-ho.

Però quina importància té que jo sigui estimat? No és més important que hi hagi una comunitat cristiana per a la qual Jesús sigui el centre, uns cristians sensibles als problemes dels que estan sols, dels malalts, dels vells, dels joves amb dificultats, etc.? I que tot el poble pugui dir, mireu com s'estimen, com treballen pel bé de tots. El més important no és un capellà a cada campanar,

sinó una comunitat viva.

R- Ens pots resumir aquests anys a la Roca?

G- El meu objectiu principal des que vaig arribar és intentar que el rector no és l'únic responsable sinó que ho som tots, perquè la parròquia és una comunitat, i com una família tots tenim un paper i jo intento acompanyar a les persones responsables, però són elles les responsables de cada àrea de la parròquia.

M'agradaria crear una comunitat viva on cadascú se senti responsable del seu camp. M'ha interessat que els laics ocupin el seu lloc. Ho he tingut fàcil perquè he trobat gent disponible i responsable..

Hem fet de la rectoria una casa parroquial. A baix han sortit cinc sales importants per la catequesi i activitats de joves.

El més urgent ara és com arribar als que no hi són i com ens fem presents en els més pobres, especialment, molts joves van perduts i poden ser víctimes de la droga, atur i desesperació. Intento fer-me present en moltes parelles joves que es casen o bategen el seu primer fill.

R- Quines activitats es realitzen a la parròquia?

G- Hi ha un consell pastoral, un equip de catequesi, un grup de Càritas, tres grups de joves, un equip de matrimonis, un d'oració i amstat, el de litúrgia, el d'economia i l'esplai que és un servei molt important pel poble. Però hi ha molta feina a fer i tothom que vulgui hi té el seu lloc.

R- Quina relació té amb Josep Ma. Momfort?

G- Si el poble l'estima és per alguna cosa. No estic d'acord en com es va fer el relleu. En absolut. Mossèn Josep Ma. té un cor molt gran. És viu, intel·ligent, alegre, infant, un home autèntic. Un home de fe entregat i generós. Està content al poble. Tots hem d'agrair a en Pere i a la Margarida que segueixi aquí. M'ajuda sempre que pot i li estic molt agraït.

El més important no és un capellà a cada campanar, sinó una comunitat viva

R- Alguns roquerols afirmen que tu no vols deixar el patronat per fer teatre. Quina és la teva opinió?

G- La nostra comunitat és petita i ara està fent-se. El que ha de fer un teatre és molt important, però és una tasca cultural que ha d'assumir la societat civil. No estalviaré esforços per què els projectes que hi ha vagin endavant, però no ho farem nosaltres. L'església avui és pobre i els seus diners han d'atendre altres urgències. Una petita comunitat com la nostra no té altre remei que donar les claus a l'Ajuntament per què faci el que cregui convenient.

Gemma Pedemonte
i Rosa Blanco